

Sygn. akt IV U 520/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 7 czerwca 2018 r. (Nr (...))

w sprawie E. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 520/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 czerwca 2018 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił E. L. prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych wskazując, że ubezpieczona do dnia 1 stycznia 2009 r. nie wykazała 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. L. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do rekompensaty. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że do pracy w warunkach szczególnych powinny jej zostać zaliczone również okresy zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. Zakładzie (...) w K. na stanowiskach: samodzielnego referenta ds. rozliczeń produkcji od 02.05.1984 r. do 25.03.1990 r. oraz kontrolera jakości od 10.09.1992 r. do 30.04.1998 r. (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k. 3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. L. na podstawie decyzji z dnia 01.07.2014r. nabyła prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 26.06.2014 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego (decyzja k. 5 akt organu rentowego). Wcześniej ubiegła się o prawo do emerytury w warunkach szczególnych, ale organ rentowy odmówił wymienianej przyznania tego prawa, wobec nie udowodnienia 15 lat pracy w warunkach szczególnych i nie osiągnięcia wieku emerytalnego (decyzja k. 19 akt emerytalnych).

Dnia 11 maja 2018 r. E. L. złożyła kolejny wniosek o przyznanie prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych, do którego załączyła świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 14.06.2017 r. (wniosek z załącznikami k. 25-33 akt emerytalnych).

Decyzją z dnia 7 czerwca 2018 r. organ rentowy odmówił E. L. przyznania prawa do rekompensaty wskazując, że nie udowodniła ona 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy uznał ubezpieczonej za pracę w warunkach szczególnych okresy jej zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. wynikające z załączonego przez nią świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 14.06.2017 r. tj. okresy zatrudnienia od 22.08.1972 r. do 28.02.1974 r. i od 01.05.1998 r. do 29.02.2004 r. w łącznym wymiarze 6 lat, 9 miesięcy i 16 dni. (decyzja z dn. 07.06.2018 r. k. 34 akt emerytalnych).

E. L. w okresie od dnia 22.08.1972 r. do 29.02.2004 r. pracowała w (...) Sp. z o.o. w W. Zakładzie Produkcji (...) w K. (świadectwo pracy – akta osobowe).

Od dnia 22 sierpnia 1972 r. E. L. pracowała na stanowisku pracownika fizycznego w dziale chemii (umowa o pracę z 22.06.1972 r. – akta osobowe). Zakład Produkcji (...) w K. zajmował się produkcją chemii gospodarczej. Produkowano w tym zakładzie: sased, fosol, lizol, kleje: budapren, hermol, distal, kostki dezo do wc, płyny do mycia szyb. W Zakładzie w K. był też dział tworzyw sztucznych, gdzie produkowane były opakowania z tworzyw sztucznych na potrzeby produkcji chemii gospodarczej. Ubezpieczona w okresie od 22 sierpnia 1972 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracowała na hali produkcyjnej przy produkcji wymienionych środków chemii gospodarczej. Następnie od dnia 01.03.1974r. E. L. powierzono obowiązki telefonistki i maszynistki (pismo z dn. 16.02.1974 r. – akta osobowe), a z dniem 15 listopada 1975 r. została przeniesiona na stanowisko referenta ekonomicznego w sekcji planowania, zatrudnienia i płac (pismo z dn. 15.11.1975 r. – akta osobowe). Od dnia 01.07.1978 r. powierzono ubezpieczonej obowiązki samodzielnego referenta zasiłkowego (pismo z 30.06.1978 r. – akta osobowe), a od 01.07.1979 r. samodzielnego referenta ds. płac (pismo z 20.07.1979 r. – akta osobowe). W okresie od 01.11.1981 r. do 02.05.1984 r. E. L. przebywała na urlopie wychowawczym (akta osobowe).

Od dnia 2 maja 1984 r. E. L. powierzono obowiązki referenta ds. rozliczeń produkcji. Do zakresu jej obowiązków należało: prowadzenie i wystawianie dokumentów produkcyjnych Rw, M, Zw i kart dyspozycyjnych, wystawianie dokumentów Rw na artykuły pomocnicze niezbędne do produkcji, prowadzenie na bieżąco rozliczeń produkcyjnych – codzienne wpisywanie ilości otrzymanych z magazynu dokumentów do zleceń produkcyjnych, terminowe rozliczanie zleceń produkcyjnych (chemii i tworzyw), prowadzenie codziennej ewidencji wykonanych zadań produkcyjnych zarówno ilościowe jak i asortymentowo: miesięcznie i narastająco kwartalnie, kontrola zużycia spirytusu skażonego pobranego do produkcji oraz prowadzenie książki kontrolnej, opracowywanie zaopatrzenia na surowce i opakowania potrzebne do produkcji, wystawianie przepustek pracownikom produkcji na wyjście poza teren zakładu, wykonywanie innych poleceń szefa produkcji (zakres czynności – akta osobowe). Pracę na stanowisku referenta ds. rozliczeń produkcji ubezpieczona wykonywała w oddzielnym pomieszczeniu znajdującym się na dziale chemii. Pracowała w jednym pomieszczeniu z technologiem. Wcześniej przy tym pomieszczeniu odbywała się produkcja kostek dezo, ściany były nasączone dwuchlorobenzenem służącymi do ich produkcji, powyższa substancja była szkodliwa dla zdrowia. Warunki pracy w tym pomieszczeniu były uciążliwe. Jako referent ds. rozliczania produkcji ubezpieczona nie nadzorowała pracy pracowników na produkcji podlegała bezpośrednio szefowi produkcji, natomiast pracę pracowników na produkcji nadzorowali mistrzowie (zeznania ubezpieczonej k. 12v).

W okresie od 30.08.1990 r. do 09.09.1992 r. E. L. przebywała na urlopie wychowawczym (akta osobowe). Po powrocie z urlopu wychowawczego od dnia 10.09.1992 r. ubezpieczonej powierzono obowiązki kontrolera jakości w dziale kontroli jakości i laboratorium (pismo z 11.09.1992 r. – akta osobowe).

W okresie od 01.03.1995 r. do czasu powrotu Z. C. z urlopu macierzyńskiego ubezpieczonej powierzono obowiązki samodzielnego magazyniera (pismo z 05.03.1995 r. – akta osobowe).

Od dnia 29.08.1995 r. ubezpieczona wróciła na stanowisko kontrolera jakości (pismo z 23.08.1995 r. – akta osobowe). Do obowiązków kontrolera jakości należało: prowadzenie badań laboratoryjnych produkowanych wyrobów gotowych według obowiązujących norm PN, BN, ZN, prowadzenie kontroli odbiorczej gotowego wyrobu tj. znakowanie, pakowanie, estetyka, wygląd wyrobu, prowadzenie kontroli półfabrykatów i elementów z tworzyw sztucznych według norm, wzorców i ustaleń, prowadzenie badań wyrobów zgłaszanych do przedłużenia okresu trwałości, wystawienie atestów, prowadzenie badań laboratoryjnych związanych z procesami technologicznymi, wprowadzeniem nowych wyrobów oraz innych badań na potrzeby zakładu, prowadzenie kontroli odbiorczej surowców i opakowań, prowadzenie ksiąg kontrolnych (zakres czynności kontrolera jakości – akta osobowe). Na produkcji ubezpieczona pobierała próbki do badań, sprawdzała gęstość, lepkość produkowanych klei, sprawdzała czy etykiety są dobrze naklejane, czy butelki są szczelne. Łączny czas jej pracy na produkcji w dziale chemii i tworzyw sztucznych wyniósł ok. 35-40% natomiast pozostały czas pracy ubezpieczona spędzała w laboratorium, gdzie wykonywała badania laboratoryjne, sprawdzała próbki wsadów przynoszone jej z produkcji, wykonywała próby surowców przychodzących do zakładu, wykonywała pracę badawczą nad zmianami receptur (zeznania ubezpieczonej k. 18 w zw. z k.12v-13, zeznania świadków: D. S. k. 17-17v, Z. W. k. 16v-17).

Od dnia 1 maja 1998 r. E. L. została przeniesiona do pracy na dział produkcji na operatora urządzeń dozujących, formujących i pakujących (wypowiedzenie warunków pracy z 28.01.1998 r. – akta osobowe) i na stanowisku operatora pracowała do końca zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. tj. do 29.02.2004 r.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. L. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. nr 237, poz. 1656) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Warunek sformułowany w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia.

Rekompensata stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej. Ubezpieczona nie nabyła prawa do emerytury pomostowej, ani do emerytury w warunkach szczególnych. Ubezpieczona nie spełniała warunków do nabycia prawa do emerytury w warunkach szczególnych, gdyż na dzień 1 stycznia 1999 r. nie wykazała 15 lat pracy w warunkach szczególnych i jej wniosek z dnia 30.09.2010 r. został rozpoznany odmownie przez organ rentowy (k. 19 akt emerytalnych). Decyzją z dnia 1 lipca 2014 r. ubezpieczonej

zostało przyznane prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od dnia 26.06.2014 r. (k. 5 akt emerytalnych za wnioskiem z dnia 02.06.2014 r.) na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Kwestią sporną w okolicznościach niniejszej sprawy pozostawało ustalenie, czy ubezpieczona na dzień 1 stycznia 2009 r. legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w wymiarze 15 lat. Organ rentowy w zaskarżonej decyzji uznał ubezpieczonej staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 6 lat, 9 miesięcy i 16 dni. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe nie dało podstaw aby uznać ubezpieczonej do stażu pracy w warunkach szczególnych jakkolwiek inny okres poza okresami uznanymi przez organ rentowy w decyzji z dnia 7 czerwca 2018 r.

Brak jest podstaw do uznania ubezpieczonej do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu jej zatrudnienia od 02.05.1984 r. do 25.03.1990 r. na stanowisku samodzielnego referenta ds. rozliczeń produkcji oraz od 10.09.1992 r. do 30.04.1998 r. na stanowisku kontrolera jakości. Praca wykonywana przez ubezpieczoną na obu wymienionych stanowiskach pracy nie stanowi pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A, dziale XIV, poz. 24 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 1983, nr 8, poz. 43), jako kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Należy podkreślić, że charakter pracy wykonywanej przez ubezpieczoną na stanowisku referenta ds. rozliczeń produkcji, który został opisany w stanie faktycznym nie jest pracą polegającą na kontroli międzyoperacyjnej ani dozorze inżynieryjno - technicznym na dziale chemii czy tworzyw sztucznych w Zakładzie (...) w K.. Należy podkreślić, że ubezpieczona w tym czasie podlegała bezpośrednio pod szefa produkcji, nie nadzorowała pracowników, natomiast nadzór techniczny na produkcji prowadzili mistrzowie oraz technolog. Odnosząc się natomiast do pracy ubezpieczonej na stanowisku kontrolera jakości należy wskazać, że aby powyższa praca mogła być uznana za pracę w warunkach szczególnych to musi być ona wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace w warunkach szczególnych, a zatem ubezpieczona musiałaby pracować na stanowisku kontrolera jakości wykonywać na produkcji w dziale chemii i tworzyw sztucznych, gdzie wykonywana była praca w warunkach szczególnych polegająca na produkcji środków higienicznosanitarno-ochronnych oraz produkcja tworzyw sztucznych (poz. 17 i 24 działu IV w/w rozporządzenia). Tymczasem zarówno z jej zeznań, jak i zeznań świadków: Z. W. i D. S. wynika, że praca kontrolera jakości wykonywana była przez ubezpieczoną na produkcji w mniejszym niż połowa wymiarze czasu pracy tj. w granicach ok. 35-40%, natomiast pozostały czas pracy to był czas pracy przy wykonywaniu badań laboratoryjnych w laboratorium, które było odrębnym pomieszczeniem. Z zeznań świadka D. S. wynika również, że kontroler jakości wykonywał dużo pracy badawczej w laboratorium, polegającej na zmianie receptur produktów, wdrażaniu do produkcji nowych produktów w oparciu o przeprowadzanie badania laboratoryjne. Powyższe powoduje, że brak jest podstaw do zaliczenia ubezpieczonej do pracy w warunkach szczególnych pracy na stanowisku kontrolera jakości. Tym samym ubezpieczona nie spełnia przesłanki 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 2009r.

W tym miejscu należy również podkreślić, że szkodliwe warunki na które ubezpieczona powoływał się w procesie, wynikające z tego, że przy pomieszczeniu w którym wykonywała pracę referenta ds. rozliczeń produkcji była produkcja kostek dezo, czy, wynikające z tego, że laboratorium było niedużym pomieszczeniem bez dobrej wentylacji nie ma wpływu na potraktowanie pracy wykonywanej przez nią na tych stanowiskach za pracę w warunkach szkodliwych. Szkodliwe warunki zatrudnienia nie są tożsame z warunkami szczególnymi, zatem nie każda praca w warunkach szkodliwych dla zdrowia jest jednocześnie pracą w warunkach szczególnych. "Praca w warunkach szczególnych" jest pojęciem prawnym, zdefiniowanym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) i tylko praca spełniająca warunki wskazane w tych przepisach jest wykonywaną w warunkach szczególnych (wyrok SA w Lublinie z dnia 06.11.2018 r., III AUa 430/2018).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.